

แสงหนึ่ง

รู้ไหมว่าเราชอบซึ่งใจแค่นั้น และรู้ไหมว่าเรานั้น ปลอบปลื้มหัวใจใคร
ที่เคมีเธอ เป็นหลังอันสำคัญ เพราะเราเฝ้าเธอทำเพื่อใคร
เห็นแค่นั้นใจแค่นั้น เธอไม่ไหวหวั่น เพื่อที่จะให้เรานั้นได้เดินต่อไป

แม้ว่าจะไม่มีใครมองเห็นเธอ แต่สำหรับเรานั้น...

เธอเหมือนดังกับแสง ที่มองไม่เห็น แต่เมื่อส่องมาสะท้อน สิ่งที่ย้อนเร้น ก็เด่นชัดขึ้นทันที
เปรียบเธอกับแสง แม้ไม่มีสี แต่เธอก็สะท้อน ความจริงให้โลกนี้ ได้พบเห็นสิ่งดี ๆ ว่างดงามเพียงใด

ถึงแม้ว่าพรุ่งนี้ จะเป็นเช่นไร วันและคืนจะหมุนเปลี่ยนสักเท่าไร
เรานั้นก็แน่ใจ ว่าจะมีเธออยู่ข้างหลัง

แม้ว่าจะไม่มีใครมองเห็นเธอ แต่สำหรับเรานั้น...

เธอเหมือนดังกับแสง ที่มองไม่เห็น แต่เมื่อส่องมาสะท้อน สิ่งที่ย้อนเร้น ก็เด่นชัดขึ้นทันที
เปรียบเธอกับแสง แม้ไม่มีสี แต่เธอก็สะท้อน ความจริงให้โลกนี้ ได้พบเห็นสิ่งดี ๆ ว่างดงามเพียงใด

จึงอยากขอบอเพลง เพลงนี้ให้ ให้เธอรับรู้สำหรับเรา เธอสำคัญเพียงไหน

เธอเป็นดังแสง ที่มองไม่เห็น แต่เมื่อส่องมาสะท้อน สิ่งที่ย้อนเร้น ก็เด่นชัดขึ้นทันที
เปรียบเธอกับแสง แม้ไม่มีสี แต่เธอก็สะท้อน ความจริงให้โลกนี้ ได้พบเห็นสิ่งดี ๆ ว่างดงามเพียงใด
แต่เธอก็สะท้อน ความจริงให้โลกนี้ ได้พบเห็นสิ่งดี ๆ ว่างดงามเพียงใด

สารักษ์วิฒนธรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ISSN 1905-937X

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ มกราคม - มิถุนายน ๒๕๕๑

สารวัตรวิมลธรรม มห.พระนคร

บทบรรณาธิการ

สารวัตรวิมลธรรมฉบับนี้ ขอเชิญเชิญพระราชมารดาสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗ ความว่า " ...ชาติไทยเรานี้ไม่มีเอกราช มีกษัตริย์ มีศิลปะ และขนบธรรมเนียมประเพณีของคนมาช้านานหลายศตวรรษแล้ว ทั้งนี้เพราะบรรพบุรุษของเราได้เสียสละอุทิศชีวิต กำลังกายและใจเพื่อสิ่งเหล่านี้ไว้ให้คงทนถาวร ตกเป็นของอนุชนรุ่นหลังต่อไป ข้าพเจ้าเห็นว่าโบราณวัตถุและศิลปวัตถุทั้งหลายนั้น เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ชี้ให้เห็นอดีตอันรุ่งโรจน์ของชาติไทยเรา เป็นประโยชน์แก่การศึกษา ทั้งในทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ โบราณคดีและวัฒนธรรม จึงควรที่ทุกฝ่ายจะได้ช่วยกันทะนุถนอม บำรุงรักษาอย่าให้สูญสลายไป... "

แม้พระราชดำรัสข้างต้นจะผ่านกาลเวลายาวนานถึง ๔๓ ปี แต่ก็ยังคงเปี่ยมคุณค่าและจริงแท้แน่นอน เพราะศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญา เป็นเครื่องแสดงถึงเอกลักษณ์ เอกราชและความภูมิใจของคนไทยทั้งมวล การทะนุถนอมให้ดำรงอยู่เป็นหน้าที่ของทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนคือผู้สืบ ผู้สืบทอด ผู้สืบทอด ส่งเสริมและพัฒนาให้สูญสลายไป ซึ่งเท่ากับได้ตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน สอนของพระราชประสงค์ที่ได้เจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาท อันนับเป็นความหมายอันยิ่งใหญ่

สารวัตรวิมลธรรม มุ่งมั่นทำหน้าที่ในฐานะผู้สื่อสาร เผยแพร่ เป็นแหล่งรวบรวมและขยายภูมิปัญญาของบุคลากร บุคคลทั่วไป ตลอดจนนักศึกษาที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครให้กว้างขวางออกไป เรื่องราวที่น่าสนใจมีอยู่มากมายในฉบับนี้ เริ่มด้วยบทความเฉลิมพระเกียรติพระบรมราชจักรีวงศ์ ความมุ่งมั่นทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของผู้บริหารมหาวิทยาลัยฯ เนื้อหาหลากหลายด้านศิลปวัฒนธรรม ภาพข่าวกิจกรรม ตลอดจนสิ่งประดิษฐ์อันวิจิตรงดงามพร้อมให้สัมผัสภายใต้รูปแบบที่ง่ายคือของเรารวมมาให้มีความเป็นไทยและแตกต่างกว่าเดิม

บรรณาธิการ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งของมหาวิทยาลัยฯ และอื่น ๆ ที่น่าสนใจ
๒. เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมของบุคลากรในมหาวิทยาลัยอันเป็นหนึ่งในการกิจ

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ดวงฤดี	เดโชติธ	นายอารยะ	ไทยเทือง	นายสำเริง	กมลพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญนำ	ชัยธีระพันธุ์กุล	นายทวิวัฒน์	กมลโพธิ์	นางสาวอริ	จันทร์เมือง
นายอติศักดิ์	โสมพิน	นายอนงค์ศรี	วราวุธ	นางสาวนันทา	ติณณิ
นางจรรยาดี	ขวัญเมือง	นายธีรวัฒน์	อุดมสินเจริญกิจ	นางสาวน้ำทิพย์	วงศา
บรรณาธิการ			นายจตุรงค์	จตุรจิตต์สกุล	ฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่
นายชัยวัชร	อุ้มมะ	ฝ่ายฝึกอบรม		ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุทกภูมิ	สุวรรณา
ผู้ช่วยบรรณาธิการ			ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ	เยื้อนสำเริง	นางศรีสุภา
นายอวิชัย	แสงนันท	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาวิณี	อุบลวัฒนา	นางไฉนทิพย์	นางนุชรี
นางจรรยา	กัญจนา	นางสาววรา	จำเริญ	นายสุเทพ	พริ้ง
กองบรรณาธิการ			นายวิเชียร	ท่อนทอง	พริ้ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรักษ์	แก้ววรรณ	ฝ่ายออกแบบศิลปกรรม		นายณรินทร์	จิตต์นิภา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุบลศรี	อุบลรัตน์	นายอรรถกฤษ	มหาอินทร์	นางสาวสุภา	สุลลิต
นายอำนาจ	เจจิด	นายวิศักดิ์	สาธิตระพี		
นายณชัย	ลักขณาพิทักษ์กุล	ฝ่ายประสานงาน			
นางสาวนันทา	ชวนะโร	นายณพ	ดำเนิน		
นางสาวมณี	เรือสมบัติ	นายทินกร	จันทร์กระจ่าง		

ขอเชิญคณาจารย์ส่งบทความเกี่ยวกับวัฒนธรรมเผยแพร่
ใน "สารวัตรวิมลธรรม" ได้ที่กองศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๕๐๗ ถนนพหลโยธิน แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทร. ๐ ๒๖๒๗ ๕๕๕๕-๕ โทรสาร ๐ ๒๖๒๗ ๖๖๖๖

วสันตดิถีกันต์ ๑๔

แสงทองส่อง ณ พสุธา
ดั่งภูมิพลพระบริบาล
ด้วยเดช ช ครอบสถิตธรรม
เปรมสุขเกษมอรุณ
แสงเงินแสงทองสุริยแสง
เสริมส่องสะท้อนสุทนต์
เดกเงินพระเชษฐา
ภูตเกิดพิตรวรสกุล
เจ้าบาทประณตมหาราช
สรศรีสุทนต์ปิตมณฑ
อภิมงคลเสด็จสุวรรณ์
อดยองค์ประภัสสร ช จรด

สิริมาฉายฉาย
ชรณินทร์ ช อินทรีย์
คณภาพสกลปริดี-
นิรทุกข์นิราศวัย
สละแสงสว่างใส
พระประทานอนันต์คุณ
กรณียกิจทนต์
และสุราษฎร์เสมอ
ปียชาติพมครัน
มละทุกข์เมื่องผล
พระเกียรติมั่นฤทัย
สุพิฆานสรวญเทอด

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า คณาจารย์ นักศึกษา เจ้าหน้าที่
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
นางสาวพจนก ศรีงาม ประพันธ์

พระเจ้าแผ่นดิน

ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ

อุบลศรี อุบลสวัสดิ์
เนาวรัตน์ ขวบนะโชติ เรื่อง

เนื่องในโอกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จฯ ณ ศาลาดุสิดาลัย พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ พระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้คณะบุคคลต่าง ๆ เข้าถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ทรงมีพระราชดำรัสในหลายเรื่องที่มีคุณค่ายิ่งต่อประเทศชาติ อันประกอบไปด้วยแผ่นดินและประชาชน พระราชดำรัสจากพระราชหฤทัยที่เปี่ยมด้วยพระมหากรุณาธิคุณ มีดังนี้

พระราชดำรัสเกี่ยวกับความสามัคคี
ความตอนหนึ่งว่า “พหุการที่ทรมานพลเรือน
ก็ตาม ต้องสามัคคี เหมือนชาวเราที่จะ
ต้องเดินสามัคคีกัน ทนความว่า ก้าวไป
ข้างหน้า แล้วอีกข้างหนึ่งที่ยืนข้างหลัง
และเมื่ออันข้างหลังเรียบร้อยแล้ว ก็ก้าว
ไปข้างหน้าอีกข้าง คราวนี้ก็สามารถเดิน
ได้และไม่หกล้ม ซึ่งถ้าไม่สามัคคี ก็บอก
แล้วว่า ประเทศจะประสบความหายนะ
ไม่ได้ใช้คำว่าหายนะ แต่ก็คล้ายกันว่า
ถ้าไม่สามัคคีกัน ไม่ปรองดองกัน ประเทศ
จะสิ้น ภัยอันตรายจะเกิดขึ้นหลายอย่าง”

ข้อคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารงาน
ความตอนหนึ่งว่า “ทุกสิ่งบริหาร ข้างหน้า
นี่ก็มีฝ่ายบริหารเป็นรัฐบาล รัฐบาลก็คือ
การบริหาร แล้วงานบริหารนี้มีทุกอย่าง
บริหารโครงการ บริหารกิจการต่างๆ
บริหารการเงิน ทุกอย่างจะต้องบริหารดี
ฉะนั้น ก็คือบริหารทุกสิ่งทุกอย่าง แต่คนที่ไม่ได้
เป็นฝ่ายบริหารมีแต่เจ้าหน้าที่เขียนว่าไม่ทำ
ดีจริง บัญชีบริหารเขาก็ทำ คนที่เขียนนั้น
ก็เป็นคนที่ไม่ได้ทำอะไรเลย ตรงข้ามมีแต่
หิสาณ”

ทรงให้ข้อคิดอย่างคมคาย อีกซึ่ง
เกี่ยวกับ การเสีย การได้ จากกรณี การ
แก้ปัญหาหน้าท่วม ว่า “เขียนบาสักๆ ถ้า
ไม่ได้ทำ ก็จะไม่เสียเงินเป็นพันล้านทุกปี
แล้วก็ไม่เสียเงินอย่างนี้ แล้วไม่ได้อะไรเลย
เดี๋ยวนี้ที่ได้ทำบาสักๆ ทุกปีมีผลก็คือ

ทำการเกษตร กลีกรมได้ผล จนถึงเดี๋ยวนี้
เมืองไทยที่มีรายได้มากกว่ารายจ่าย แต่ถ้า
ไม่ได้ทำ โครงการป้องกันไม่ให้หน้าท่วม
มีแต่รายจ่ายไม่มีรายได้ แล้วอย่างนี้เรา
อยู่ไม่ได้ อันนี้พูดเป็นปริศนาว่า ถ้าไม่
รายได้ ก็ไม่มีรายจ่าย เราว่าถ้าไม่มีรายได้
ก็ไม่สามารถที่จะจ่ายเพื่ออยู่ได้ มีแต่ต้อง
จ่ายสำหรับป้องกันน้ำท่วมเท่านั้น ป้องกัน
แล้วไม่มีกำไรเลย มีแต่เสียจะนั้น ที่คน
เขาว่า ทำโครงการแล้วก็เสียจริง เสีย
เสียเงิน แต่ว่าไม่เสียผลประโยชน์”

ทรงย้ำถึงการใช้จ่ายงานทุกแผน
ได้แก่ การใช้โยธิตะเรศ เกียรติยศ และ
น้ำเงินปาล์ม แทนน้ำเงินสีเชล วนธินจาก
ต่างประเทศ “เราจะใช้โยธิตะเรศแบบ
น้ำเงินปาล์มที่เราปลูกเอง เราปลูกเอง
อาจจะมียอดน้อย ก็ใช้น้อย อย่าไป
พุ่มเฟิยไวยากเกินไป น้ำเงินใช้น้อยๆ
หน่อย แต่เราจะมีใช้ ปลูกต้นปาล์มแล้ว
มาทำเชื้อเพลิงคั้นปาล์ม มาหาคบปลา
ทอดอะไรต่างๆ ได้ แล้วก็มาใช้ในรถติด
ได้ใช้แล้วก็ได้ใช้ได้ มันยังขาดน้อย วังช้าง
ไม่เป็นไรอย่าเร่งรีบ ชีวิตอย่าให้เร่งรีบ
มากเกินไป ฉะนั้น ถือหลักว่า ไร่ของ
เราไม่แพงเกินไป เราจะไม่มีประสิทธิภาพ
เท่ากับไฮโดรเจนไดร แต่ก็ไม่ได้อะไรให้คิด
ว่าทำอะไรก็ต้องประหยัด ประหยัดดีกว่า
ไม่มีเลย”

ทรงให้ความกระจ่างเกี่ยวกับ
แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ว่า “พอเพียง
คืออะไร ไม่ใช่เพียงพอ คือว่า ไม่ได้
หมายความว่า ให้ทำอะไรเล็กๆ น้อยๆ
เท่านั้นเอง ทำอะไรก็ตาม ถ้าเราทำ
ได้ดี มันก็ดี แต่ว่าขอให้มันพอเพียง
เศรษฐกิจพอเพียง คือไม่ต้องหน้าเลือก
แล้วไม่ใช่ว่ามีกำไรมากเกินไป หรือน้อย
เกินไป ให้พอเพียง ไม่ใช่เรื่องของการค้า
เท่านั้นเองเป็นเพียงของการพอเหมาะพอ

ทรงแนะนำการซื้ออาหารไทยแทน
ว่า “เรารู้แต่ไก่ไข่มีดี แต่ถ้าที่เราทำ
เราสร้างก็ได้ใช้ได้แล้ว แต่ที่ควรสร้าง
ต่อไปให้ใหญ่กว่านี้ ใหญ่กว่านี้หน่อย...
อาหารไทยที่กินก็ต้องซื้อดี เพราะ
ว่าเดี๋ยวนี้หน้าท่วมก็ใช้ของแพง ของแพง
ก็แพงแพงแพง ไม่ช่วยชาวบ้าน
หากพวกพลเรือนไม่มีอาหาร ก็จะไม่ช่วย
พวกที่เดือดร้อน พวกที่เดือดร้อนใช้เงินกว่า
อาหารสำหรับช่วยเหลือประชาชน”

พระราชดำรัสและพระราชกรณียกิจ
ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทุกเรื่อง
ทุกโอกาส ทรงเปี่ยมไปด้วยความกรุณา
อันประเสริฐ คือ ความสงสารช่วยให้
ประชาชนพ้นทุกข์ ทรงมีฮิยาด้วยเนื้อ
ใจช่วยเหลือ ช่วยผู้ประสบทุกข์ยากต่าง ๆ
โดยไม่ย่อท้อ ตลอดระยะเวลาที่ทรงครอง
ราชย์มายาวนานถึง ๖๐ ปี ความกรุณา
เป็นพระคุณสำคัญอันหนึ่งของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
เป็นพระคุณสำคัญอันหนึ่งของพระเจ้าแผ่นดิน
และเป็นคุณสำคัญสำคัญของบิดามารดา
และผู้มีคุณทั้งหลาย.

ขัตติยราชินี

ผู้ทรงคุณแห่งแผ่นดิน

ศ.วาสนา ช่างม่วง, อ.อนงค์ วัชรกุล,
อ.วิเชียร พงษ์น้อย และ

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวง
นราธิวาสราชนครินทร์ ทรงดำรงพระอิสริยยศ เป็น "สมเด็จพระเจ้า
พี่นางเธอ" ของ พระมหากษัตริย์สองพระองค์แห่งราชวงศ์จักรี ทรงเป็น
กำลังใจสำคัญเคียงข้างสมเด็จพระบรมราชชนนีและพระอนุชาโดย
ตลอด

ที่มาของโครงการสำคัญ ๆ หลายโครงการ
ทั้งด้านการศึกษา การแพทย์พยาบาล
สาธารณสุข การฟื้นฟูการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่
ทรงเริ่มต้นวางรากฐานอย่างยั่งยืนเป็น
รูปธรรม นอกจากจะทรงสืบสานพระราช
ปณิธานของสมเด็จพระบรมราชชนนี
พระองค์ยังมีอีกหลายหน่วยงานที่ทรง
อุปถัมภ์ บางองค์กรทรงก่อตั้งด้วยพระองค์
เอง ทรงให้การสนับสนุนการเริ่มโครงการ
โอบิสมิทธิการของสมาคมวิทยาศาสตร์
แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
ด้วยทรงตระหนักถึงความสำคัญของการ
ศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาด้าน
วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของเยาวชน
ไทย ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนา
การศึกษาของชาติ

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ
กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทรง
เป็นนักปราชญ์
ผู้ทรงคุณวุฒิทาง
ประวัติศาสตร์
ศิลปวัฒนธรรมและ
โบราณคดี ในการ
เสด็จฯ ทอดพระเนตร
โบราณสถานแต่ละ
แห่งในแต่ละพื้นที่
ทรงพอพระทัย
ในการเยี่ยมชมสิ่งที่มีค่าแก่ประชาชนโดยทั่วไป

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ
กรมหลวงนราธิวาส
ราชนครินทร์ ทรง
เป็นนักปราชญ์
ผู้ทรงคุณวุฒิทาง
ประวัติศาสตร์
ศิลปวัฒนธรรมและ
โบราณคดี ในการ
เสด็จฯ ทอดพระเนตร
โบราณสถานแต่ละ
แห่งในแต่ละพื้นที่
ทรงพอพระทัย
ในการเยี่ยมชมสิ่งที่มีค่าแก่ประชาชนโดยทั่วไป

จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ
ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ ม.ค. - มิ.ย. ๒๕๕๑

การบูรณาการศิลปวัฒนธรรม ของราชมณฑลพระนคร สู่ความเป็น “วัฒนธรรมไทย สายใยชุมชน”

นศ.บุญนำ ชัยชนะพันธุกุล เรื่อง

จากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ให้นำเสนอในหลักการให้ “โครงการวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชน” เป็นระเบียบวาระแห่งชาติ และนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อรวมพลังทุกหน่วยงานบูรณาการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชน สู่ชุมชนเพื่อสังคม อยู่เป็นสุขอย่างยั่งยืน เพื่อถนอมเกื้อกูล ถวายแก่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

สภาวะสังคมไทยในปัจจุบันกำลังประสบปัญหาอย่างยิ่งในเรื่องค่านิยมที่เกิดจากการไหลมาของวิถีวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาจากบุคคล ชาวต่างชาติหรือใช้รูปแบบวิถีชีวิต กิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะทางสื่อมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งแทรกซึมเข้ามาอย่างรวดเร็วจนทำให้คนไทยโดยเฉพาะกับเยาวชน ซึ่งมีความอ่อนไหวและเปราะบางต่อสิ่งเข้าดังกล่าว ซากติดจำในค่านิยมวัฒนธรรม วัชระธรรม และเอกลักษณ์แห่งความเป็นไทยเบียดเบียนพฤติกรรมไม่ใส่ใจและภูมิปัญญาวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ มีพฤติกรรมที่ผิดไปวิถีชีวิตและบรรทัดฐานมากขึ้นจนกลายเป็นเหตุหมิ่นเหม่ถึงภัยพิบัติว่าเป็นเรื่องล้าหลัง

พันธกิจหนึ่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง มุ่งหวังที่จะสร้างคนที่มีคุณภาพ และมีจิตสำนึกภูมิใจในความเป็นไทย เข้าใจรับใช้สังคมและประเทศชาติ จึงได้ดำเนินโครงการและกิจกรรมด้านสังคม ย่นย่อเข้ากับการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการเข้าด้วยกัน โดยมุ่งเน้นศิลปวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิตของสังคมไทย ที่ยั่งยืนและชุมชนให้เกิดการเรียนรู้ เข้าใจ และเข้าถึงแก่นสารและมิตินทางศิลปวัฒนธรรมที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริมพัฒนา และปรับใช้ให้เหมาะสมกับชีวิตในปัจจุบัน โดยร่วมมือกับองค์กร ชุมชน หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน สืบสานพลังของมหาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรที่พึงใจของชุมชนในด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมต่อไป

ในปัจจุบันประมาณ ๒๕๕๑ มหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญด้านนี้ โดยจัดสรรงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณของประโยชน์ เพื่อดำเนินโครงการด้านสิ่งแวดล้อม โดยจัดกิจกรรมสนองพระราชดำริโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งมีได้แก่ กิจกรรมนิทรรศการทรัพยากรไทย : ประโยชน์แท้แก่ผืนนา กิจกรรมปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติ กิจกรรมสัมนนา “ เรื่องการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช ปี ๒๕๕๑ ” ในส่วนของการทำงานด้านศาสนาศิลปวัฒนธรรม ได้กำหนดดำเนินโครงการอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย โดยจัดกิจกรรม “ ประเพณีลอยกระทงคงคุณค่าความเป็นไทย ” กิจกรรม “ ราชมณฑลพระนครร่วมใจสืบสานสงกรานต์ไทย ๒๕๕๑ ” กิจกรรม “ ราชมณฑลพระนครส่งเสริมพระพุทธศาสนาถวายเทียนจำนำพรรษา ๒๕๕๑ ” โครงการสืบสานประเพณีและวันสำคัญของชาติ ประกอบด้วยกิจกรรม “ ๘๐ พรรษา มหามงคล เทศกาลภูมิพลมหาราช ” กิจกรรม “ ไหว้ครูสู่ขวัญสืบสานประเพณีไทย ” กิจกรรม “ เทศกาลมหาสงกรานต์สืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย ” ในส่วนของงานศิลปกรรมและศิลปวัฒนธรรม “ โครงการศึกษาเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมในพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ”

นอกจากนี้ยังได้ดำเนินกิจกรรมเฉพาะในส่วนของการสร้างรักษาไว้ ซึ่งวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของหน่วยงานโดยเฉพาะในคณะต่างๆ อันเกี่ยวกับวันสำคัญเฉพาะ เช่น วันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัย การจัดกิจกรรมอันเป็นการแสดงความกตัญญู

เพื่อรำลึกถึงบุคคลสำคัญทางวัฒนธรรม เช่น วันปิ่นมหาราช วันรพี วันอภิมหาราช วันสุนทรภู่ วันภาษาไทย ฯลฯ ซึ่งล้วนเป็นการดำเนินโครงการและกิจกรรมที่ปลูกฝังความรักความสามัคคีในองค์กร ความภาคภูมิใจในหน่วยงาน ซึ่งล้วนแต่เป็นการปลูกฝังความเป็นไทยที่มีเอกลักษณ์ เอกลักษณ์ชาตินิยม และสืบสานว่าทุกโครงการและกิจกรรมจะสามารถปลูกฝังและช่วยขับเคลื่อนกลุ่มเป้าหมาย คือ สังคม ชุมชน และประชาชนในระดับรากหญ้า รวมทั้งบุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้เป็นสังคมที่มีความคิด ค่านิยม จิตสำนึก และแบบแผนในการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง บนรากฐานวัฒนธรรมที่ดีงาม และให้สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความเอื้ออาทรเป็นสังคมคุณภาพ ที่อยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืน และมีความผูกพันอย่างยั่งยืนในวิถีไทยตลอดไป

จับอัตลักษณ์ไทย ใส่บรรจุภัณฑ์

อ.ธานี สุนทรธาดา เรื่อง

คำว่า อัตลักษณ์ (อัต-ละ-ลัณ) ประกอบด้วยคำว่า อัต (อัต-ละ) ซึ่งหมายถึง คน หรือ ตัวเอง กับ ลักษณ์ ซึ่งหมายถึง สมบัติ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า character แต่บางตำราใช้ว่า identity (ไอ-เ็น-ทิ-ตี้) หมายถึง ธรรมชาติของลักษณะเฉพาะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งทำให้เป็นที่รู้จักหรือจำได้ ส่วนคำว่า เทกลักษณ์ (เทก-ละ-ลัณ) หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวที่เหมือนกันหรือมีส่วนร่วม หรือลักษณะที่แสดงความเป็นอย่างเดียวกันในสังคมหนึ่งๆ ซึ่งแตกต่างจากสังคมอื่น อัตลักษณ์นั้นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่เกิดจากการสร้างของวัฒนธรรมในช่วงเวลาหนึ่ง และเป็นสิ่งก่อสร้างทางสังคม (social construct) และไม่หยุดนิ่งหรือตายตัว แต่มีรูปแบบเป็นวงวนเรียกว่า “วงจรแห่งวัฒนธรรม” (circuit of culture) ดังนั้นอัตลักษณ์ทั้งหลายจึงมีกระบวนการถูกผลิต (produced) ให้เกิดขึ้น สามารถถูกบริโภค (consumed) และถูกควบคุม/จัดการ (regulated)

ระหว่างคำว่า เทกลักษณ์ และ อัตลักษณ์ มักจะใช้สลับหรือสื่อความหมายเป็นทางเดียวกัน โดยผ่านระบบของการใช้สัญลักษณ์ สัญลักษณ์ (อ่านว่า อัน-ยะ-ลัก) ตรงกับคำว่า symbol หมายถึง สิ่งที่ประกอบกันทั้งด้านอารมณ์ความรู้สึก และกระบวนการของโลกภายนอก ดังนั้น สัญลักษณ์จึงเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ความหมายแทน เช่น ดอกกุหลาบสีแดงเป็นสัญลักษณ์แทนความรัก ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์แทนเสียงพูด คราวสินคำแทนชื่อของสินค้า โดยอาศัยปรากฏรูปเป็นภาพ ตัวอักษร เครื่องหมาย สี เสียง วัตถุ รูปปั้น ฯลฯ ที่กำหนดขึ้นให้เข้าใจกัน ดังนั้นการนำอัตลักษณ์ไทยมาผสมผสานด้วยการ

สื่อสารผ่านสัญลักษณ์ให้สอดคล้องกันจึงออกแบบบรรจุภัณฑ์ซึ่งเป็นการร่วมพัฒนาวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของสังคมไทยที่ดีงาม แสดงภูมิปัญญาไทยผ่านระบบการสร้างภาพแทนความจริง (representation) เช่น ธงไตรรงค์เป็นสัญลักษณ์แทนชาติไทย ธรรมจักรเป็นสัญลักษณ์แทนศาสนาพุทธ หรือชุดผ้าไทย

งานออกแบบบรรจุภัณฑ์ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ความสามารวจของนักบรรจุภัณฑ์ ณ รุคขาย ในการเป็นพันธมิตรขาย (Silent Saleman) ด้วยการสื่อความหมายต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับบรรจุภัณฑ์ให้แก่กลุ่มเป้าหมายซึ่งอาจจะเป็นผู้ซื้อหรือผู้บริโภค เพื่อให้เกิดการหยิบยืมสินค้า และตัดสินใจซื้อ การที่เราจะมุ่งเน้นในเรื่องของการแสดงความเป็นไทยเพื่อเจาะกลุ่มลูกค้าประเภทอนุรักษ์นิยม หรือผู้ที่ชื่นชอบ

สินค้าไทยนั้นสามารถนำเสนอโดยใช้หลักในการออกแบบกราฟิก (graphic design) ในการสร้างสัญลักษณ์จากชื่อของอัตลักษณ์ และผลกระทบการศึกษาข้อมูลจะนำไปสู่การหาอัตลักษณ์ภายใต้เงื่อนไขของบริบทโดยอาจถูกกำหนดจากบุคคลเป็นผู้อำนาจตนเองหรือถูกกำหนดค่าแห่งของบุคคลโดยสังคมก็ได้ โดยอยู่ภายใต้กระบวนการคิดเกี่ยวกับระบบของความคิดต่าง ระบบของความหลากหลาย และการตั้งคำถามว่าอัตลักษณ์ที่จะสร้างขึ้นนั้นมีความเชื่อมโยงกับสังคมอย่างไร ดังนั้นอัตลักษณ์กับสังคมจึงเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก เนื่องจากการนิยามความเป็นตัวตนของอัตลักษณ์นั้นค่อนข้างอิงกับสังคม เช่น “เทคนิคการออกแบบแสดงศิลปะท้องถิ่น” โดยมีกลุ่มเป้าหมายอันดับแรกคือ การส่งเสริมสินค้าภายในท้องถิ่นแก่นักท่องเที่ยว โดยอาจจะเขียนบนบรรจุภัณฑ์ที่ใช้สื่อความหมาย มักจะใช้สิ่งที่รู้จักกันดีในท้องถิ่นนั้น เช่น รูปพระพุทธรูปของ

จากทุกนี้เองผู้เขียนได้นำแนวทางในการส่งเสริมการใช้อัตลักษณ์ไทยในงานบรรจุภัณฑ์ เพื่อป้องกันความเข้าใจผิดให้ได้อย่างชัดเจน ในแบบต่างๆ ดังนี้

๑. พจนานุกรมของชื่อภาษาไทย เป็นการสื่อเพื่อแสดงออกทางวัฒนธรรมที่ไม่ซ้ำชาติใด
๒. การแต่งกาย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นไทยอย่างชัดเจน
๓. ลักษณะการแสดงภาพกราฟิก ด้วยการให้รายละเอียด เพื่อให้เห็นภาพความสวยงามคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมไปถึงความเกรงใจ
๔. สถาปัตยกรรม เช่น โบสถ์ วิหาร ปราสาทราชวัง และอาคารบ้านทรงไทย
๕. ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ทั้งของท้องถิ่นหรือระดับประเทศ
๖. รูปแบบของคนไทย กีฬา และการละเล่นพื้นเมืองต่างๆ

สรุป การนำอัตลักษณ์ไทยเพื่อใช้เป็นส่วนในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ต้องศึกษาเอกลักษณ์ก่อนเพื่อค้นหาอัตลักษณ์ และรวมกิจกรรมการนำไปใช้ร่วมกับผลิตภัณฑ์ที่มีความสอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีชีวิต ควรเลือกอัตลักษณ์ที่เหมาะสมเพื่อให้รูปแบบของบรรจุภัณฑ์ได้รับการสนับสนุนจากสื่อมวลชนในเชิงสร้างสรรค์และเป็นแบบอย่างที่ดีงามต่อไป

ตัวอย่างการวิเคราะห์การพัฒนเป็นอัตลักษณ์เพื่อแสดงสื่อสารความเป็นไทยในงานศิลปวัฒนธรรม

บรรณานุกรม
นิตยสาร วชิรวิทยาดงรัก. “อัตลักษณ์ วัฒนธรรม และการสื่อสาร” (กรกฎาคม ๒๕๕๑).
เข้าถึงได้ที่ <http://www.socscisearch.com/doi/10.1080/00000000.2008.10555555>
นิตยสาร วชิรวิทยาดงรัก. “อัตลักษณ์ วัฒนธรรม และการสื่อสาร” (กรกฎาคม ๒๕๕๑).
เข้าถึงได้ที่ <http://www.socscisearch.com/doi/10.1080/00000000.2008.10555555>
นิตยสาร วชิรวิทยาดงรัก. “อัตลักษณ์ วัฒนธรรม และการสื่อสาร” (กรกฎาคม ๒๕๕๑).
เข้าถึงได้ที่ <http://www.socscisearch.com/doi/10.1080/00000000.2008.10555555>
นิตยสาร วชิรวิทยาดงรัก. “อัตลักษณ์ วัฒนธรรม และการสื่อสาร” (กรกฎาคม ๒๕๕๑).
เข้าถึงได้ที่ <http://www.socscisearch.com/doi/10.1080/00000000.2008.10555555>

น้ำตาลปึก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานาชา เลื่อนคำวงศ์ ...เรื่อง

งอีกแล้วครับ น้ำตาลปึก คืออะไร น้ำตาลปึกเป็นภาษาถิ่นจังหวัดเพชรบุรี บางทีเรียกน้ำตาลโดนน้ำบ้าง น้ำตาลปั้นบ้าง ที่เรียกน้ำตาลปึกเพราะเป็นเพราะว่าน้ำตาลมีลักษณะเป็นผืนสองผืนประกบกัน แล้วตอนประกบมันคั้งปึก คงอาจจะเป็นที่มาของน้ำตาลปึก (ผู้เขียนขออนุญาตขออนุญาตเขาเองว่าเป็นอย่างนั้น) วิธีการทำน้ำตาลปึกที่ไม่ได้ยากอะไรนักขอเขาพื้นที่ครั้งนี้ขอขยายเพื่อความเข้าใจ เวลาหาซื้อหาจนได้ไม่ผิดหวัง และได้ทราบวิธีทำอีกหน่อย

ขึ้นแรกก็ต้องไปเอาน้ำตาลจากต้นตาล โดยต้องป็นขึ้นไปปาดเอาช่อสดที่ยังไม่บานที่เรียกว่าปาดตาล (ช่อสดพอใหญ่เต็มก็ทิ้งมีแค่ตาลครึ่งนิ่มมาน่าดูเลยแล้วหอมหวานมากพอแก่เต็มก็ทิ้งจะเป็นผลตาลขาวบ้านจะเอาไปกองไว้ให้ไก่จาวตาล นำมาเชื่อมอีกครั้งก็อร่อยมากเช่นกัน) แล้วก็นำกระบอกไม้ไผ่ไปรองเอาน้ำตาลไว้ในกระบอกเราที่จะใส่ไม้พะยอมลงไปเล็กน้อยเพื่อป้องกันกรรณเกิดใบของเชื้อโรคที่จะทำให้น้ำตาลบูดเร็วขึ้น หากน้ำตาลสดที่ไว้เพียงสามสี่ชั่วโมง ถ้าไม่มีไม้คั้งกล้างใส่ลงไปก็จะบูด (ชาวบ้านเขาใช้สารกันบูดธรรมชาติ) พอได้น้ำตาลแล้วก็นำมาเชื่อมที่เขาน้ำตาลสด (พ่อผู้เขียนเรียกน้ำตาล) แล้วก็นำมาเชื่อมจนแห้ง

เขาไม่ต้มแล้วใส่ในกะป๋องเพื่อเพิ่มกลิ่นแต่สมัยโบราณเขาไม่เอาไม้คั้งเขาที่มันสดๆ เสน่ห์อยู่ที่แค่ต้มไปให้บูดเท่านั้นเองครับ รสอร่อยอยู่ในปากจะรู้สึกเป็นเมื่อน้ำตาลหวานเคี้ยวครับ แต่ก็ยังมีบางร้านที่นำน้ำตาลปึกไปละลายน้ำเขาไปกินแล้วปามาขายครับ ซึ่งท่านเขาคิดไม่ได้มีความอร่อยเลย จะสังเกตง่าย ๆ ถ้าหว่านน้ำไม่ต้องซื้อหาจนกับน้ำตาลสดๆ ไม่มีคั้ง

หลังจากได้น้ำตาลสดที่นำไปเคี่ยวให้เกิดความหวานจนเหนียว แล้วก็นำมาใส่แม่พิมพ์ โดยจุดดินเป็นหลุมล้นๆ กันกระเพาะแล้วใส่ข้าวขางรองจึงนำน้ำตาลหยอดลงไปจนเต็มรอนแข็งจึงเอามาประกบกันก็ได้น้ำตาลปึกพร้อมจำหน่ายแล้วครับ

แต่ทุกวันนี้ผู้เขียนว่าเราหาร้านน้ำตาลปึกยากขึ้นทุกวัน เพราะต้นตาลในจังหวัดเพชรบุรีลดน้อยลงเกิดจากการตัดต้นตาลไปทำไม้ และต้นตาลแก่เกินไป ทางจังหวัดเลยมีโครงการปลูกตาลล้านต้นโดยท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่งที่มีคนเห็นความสำคัญของการเพิ่มจำนวนต้นตาล

ย้อนกลับไปทำน้ำตาลปึกกันต่อครับ ตอนเป็นน้ำตาลสดเราจึงนำมาทำอะไรก็ได้ อีกหลายอย่างครับ อย่างแรกอาจจะไม่เคยได้ทานกันเท่าไร คือ น้ำส้มสายชู โดยเอาน้ำตาลสดมาหมักเอาไว้ให้ระเหยหนึ่งพอน้ำตาลมีรสเปรี้ยว ที่ใช้ได้ครับ มีรสชาติอร่อยมากครับแล้วเมื่อนำมาปรุงอาหารที่มีรสเค็มแล้วจะอร่อยหวานถูกปากมากครับ อีกอย่างหนึ่งก็มีงานทำนเคบ

ก็ต้องขึ้นแล้ว ทางเพชรบุรีเรียก กระแสบางแห่งเรียกน้ำตาลดมา แต่สรุปคือทำมาจากน้ำตาลสดที่โดนน้ำน้ำตาลสดมาหมักด้วยลูกแป้ง (แป้งข้าวหมาก) แล้วก็นำน้ำมาเคลือบแล้วไปหมักไม่กี่วันกับเราก็ได้กระแสบ รสอร่อยครับ เวลาที่กระแสบเราออกจาด้านนี้ก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าจะดูกินหิวที่มันเคี้ยว วิถีชีวิตให้อร่อยต้องกินกับกะลาเคี้ยวเข้าชีวิตให้มันเวลาทานก็ต้องเมื่อยไม้กระดกทีเดียวหมดคนครับ ต้องจับ (แต่จับมากๆ หน่อย) แล้วก็กินกับกล้วยเป็นปลากระแสบ (ปลาช่อน) แล้วน้ำเกลือเขาไม่หม่นแบบที่อื่นๆ แล้วที่ภาคใต้ คนมีเงินหน่อยเวลากินก็ทอดไม่มีเงินก็ย่างไฟครับเพราะน้ำมันแพง แต่อย่างว่าอร่อยกว่าทอดเพราะมันล้นครับ (ไฟ) เข้ากันมากครับ ปลาหมึกเค็ม กระแสบหวาน ๆ เขียนไปน้ำตาลดเลยครับ

ส่วนเมื่อนำน้ำตาลปึกแล้วเราก็นำมาทำอาหารได้หลายอย่าง เช่น น้ำปลาร้าหวานที่ทานกับมะม่วง, น้ำปลาร้าหวานที่ทานกับสะตอ เชื่อมด้วยที่อร่อย (กล้วยน้ำว้า) เชื่อมพักทองที่สุกออก แต่ที่สุก ๆ ซึ่ง ๆ คือเชื่อมทำน้ำตาลที่ราดในผักโขบเวลาผัดกับเนื้อสัตว์ก็อร่อยมากครับ น้ำตาลปึกที่เวลาที่จะทานน้ำตาลสดหรือคั้นหมักมันอร่อยมาก แล้วเวลาคิดถึงคั้งมันมัน ๆ หอม ๆ ใช้ได้ครับ รสชาติก็ไม่แพ้มาก ก็ใช้มันไม่เกิน ๓๐ - ๔๐ บาทฉบับนี้ฝากน้ำตาลปึกไว้แค่นี้แหละครับ

คงเห็นกันแล้วว่าต้นตาลมีประโยชน์มากมายมีคุณค่าหลากหลายและเชื่อว่าการค้าขายชีวิตเราเป็นอย่างมาก เราอาจมองว่าชีวิตคือเรามีประโยชน์มากเพียงใด หรือมีประโยชน์กับคนที่เขาหวังจะได้ผลตอบแทนจากเราเท่านั้น ในหนังสือ ที่ใคร่ขอฝากกล่าวไว้ว่า "ผู้มีชีวิตที่ดีคือคนที่เห็นคุณค่าของคน ไม่มีความคิด หากใครไม่เลย" ท่านพุทธทาสที่เขากล่าวเอาไว้เหมือนกัน "ไม่ทำตามที่สอน อย่างอื่นอันเรียกอาจารย์"

ภาคเหนือ

ภาคอีสาน

ภาคกลาง

ภาคใต้

ศิลปะการประดิษฐ์ สำหรับอาหารไทย ๔ ภาค

อ.เจษฎา กิจเกิกแดง เขียน

อาหารไทยเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชนชาติไทย ที่นำภาคภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ นกเหนือนอกจากคุณค่าทางโภชนาการและสมุนไพรแล้ว คนไทยยังให้ความสำคัญกับการประดิษฐ์ตกแต่งอาหารตลอดจนภาชนะใส่อาหารให้มีความงดงาม ทั้งรูปทรง รสชาติ สีสัน และกลิ่น ซึ่งคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ตระหนักถึงคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมดังกล่าว จึงได้จัดพิมพ์หนังสือศิลปะการประดิษฐ์สำหรับอาหารไทย ๔ ภาค ขึ้นซึ่งเป็นผลงานหนึ่งในโครงการผลิตสื่อสร้างองค์ความรู้ทางวัฒนธรรม ในงานวัฒนธรรม ฝ่ายกิจการนักศึกษา ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ผลงานนี้ได้รับการสนับสนุนจากผู้ช่วยศาสตราจารย์นายรา สร้อยระย้า คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ซึ่งต้องการเก็บรวบรวมผลงานทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของคณะฯ ให้เป็นองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยฯ โดยมอบหมายให้อาจารย์ปิยะธิดา สหะวัฒนกุล หัวหน้าสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ ดำเนินการให้นักศึกษาชั้นปีที่ ๓ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ออกแบบคิดสร้างสรรค์ผลงานการประดิษฐ์ สำหรับอาหารไทย ๔ ภาคที่วิจิตรบรรจง ตามจินตนาการ

สำหรับอาหารไทย ๔ ภาคนี้ นักศึกษาได้ออกแบบโดยใช้วัสดุการประดิษฐ์จากผ้าซึ่งประยุกต์มาจากศิลปะงานใบทองและงานดอกไม้สด ประดิษฐ์เป็นภาชนะสำหรับใส่อาหารไทยในแต่ละภาค เพื่อให้สามารถเก็บผลงานทางศิลปวัฒนธรรมไทยอันล้ำค่าได้เป็นยาวเป็นที่ประจักษ์แก่ชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งศิลปะการประดิษฐ์สำหรับอาหารไทยทั้ง ๔ ภาค มีลักษณะที่สวยงามและโดดเด่นตามแต่ละภูมิภาคดังนี้

• ศิลปะการประดิษฐ์สำหรับอาหารไทยภาคเหนือ
รังสรรค์ออกแบบให้เป็นภาชนะใส่อาหารภาคเหนือ มีลักษณะเป็น กระถางใบทองคอกบัวใหญ่วางอยู่บนขันตอก ซึ่งเป็นภาชนะสำหรับใส่อาหารของชาวภาคเหนือทั้งเดิม ชายด้านล่างประดับด้วยการร้อยสายคอกพุดจากดินไทยลายสี แก้ว สีส้ม และสีน้ำเงิน ทำให้ขันตอก ที่ศิลปะประดิษฐ์รังสรรค์ขึ้นนี้ มีความงดงามวิจิตรบรรจงยิ่ง

• ศิลปะการประดิษฐ์สำหรับอาหารไทยภาคอีสาน
ได้รังสรรค์ออกแบบให้เป็นภาชนะใส่อาหารภาคอีสาน มีลักษณะเป็นกระถางใบทองคอกบัวใหญ่ วางอยู่บนขันตอกทวย ตกแต่งด้วยศิลปะการพับใบทองแบบบายศรีซึ่งเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาวภาคอีสาน ให้มีความโดดเด่น สวยงาม

• ศิลปะการประดิษฐ์สำหรับอาหารไทยภาคกลาง
ได้รังสรรค์ออกแบบให้เป็นภาชนะใส่อาหารภาคกลาง มีลักษณะเป็นกระถางใบทองคอกบัวใหญ่ วางอยู่บนพานกระดุมมุก ชายด้านล่างประดับด้วยการร้อยสายคอกพุดและตะกั่ว ประกอบกับผ้าสีโรจนาช่วยคอกพุดลายสี แก้ว สีส้ม ที่ประติษฐานจากดินไทยทำให้สำหรับอาหารไทยภาคกลาง มีความสวยงาม ประณีตระมีขลุ่ยโขนยิ่ง

• ศิลปะการประดิษฐ์สำหรับอาหารไทยภาคใต้
ได้จินตนาการและออกแบบสร้างสรรค์ให้เป็นภาชนะใส่อาหารไทยภาคใต้ มีลักษณะเป็น กระถางใบทองคอกบัวใหญ่วางอยู่บนพานทองเหลือง ซึ่งเป็นเครื่องใช้ของชาวภาคใต้ ชายด้านล่างตกแต่งด้วยตะกั่วประติษฐานกับผ้าสีโรจนาช่วยคอกพุดจากดินไทย ประดับตกแต่งผ้าสีด้วยแผ่นหนังตะลุง ซึ่งสื่อถึงวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวภาคใต้ที่สวยงามยิ่ง

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความภาคภูมิใจยิ่ง ที่ได้สร้างสรรค์ผลงานสำหรับอาหารไทย ๔ ภาค โดยการบูรณาการงานศิลปวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อให้การสืบสานงานศิลปวัฒนธรรมอันล้ำค่าอยู่กับชาวไทยอย่างยั่งยืน

ประเพณีแห่งธรรม นำไทย

น.ส.ภาวิณี ชุ่มกลิ่นนา เรื่อง

พวกเราชาวไทยนับว่าเป็นผู้มีบุญวาสนา ที่ได้เกิดมาได้รับพระบารมี แห่งองค์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระผู้ทรงเป็นประทีปแห่งธรรมส่องนำทางแก่ปวงชนนิกร ทรงเป็นที่ปรึกษาแก่ชีวิตทุกการณี่ต่างๆ ของชาติให้รอดพ้นได้ในทุกครั้ง ด้วยพระวิริยอุตสาหะและพระจริยาวัตรอันงดงาม ที่เป็นแบบอย่างได้ในทุกเรื่อง ทรงปฏิบัติธรรมและใช้หลักธรรมในการปกครอง ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ยศกตัญญู ทรงเปรี๊ยะประกาศในการประพันธ์ กังนพพรราชนิพนธ์พระมหาชนกที่เป็นตัวอย่างสอนให้บุคคลมีความบากบั่นพากเพียร ให้ศตปัญญาในการดำเนินชีวิต พระบรมราชโอรส พระราชธิดา ที่พระราชทานในโลกาต่างๆ เป็นความจริงแท้ และก่อให้เกิดความเจริญทั้งส่วนตัวและส่วนรวม หากทุกคนได้น้อมนำมาปฏิบัติ ยามใดที่รู้สึกห่อเหี่ยว อดอยาก อดทน อดใจไม่ไหว ผู้เขียนจะหยิบหนังสือประมวลพระบรมราชโอรสของพระองค์มาอ่าน เมื่ออ่านทุกครั้งก็รู้สึกจิตใจแจ่มใสขึ้น มีกำลังในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองออกไปตามรอยพระยุคลบาท ด้วยความรักและความดี

ตลอดเวลาที่ทรงครองราชย์ด้วยทศพิธราชธรรม พระองค์ได้ทรงแสดงให้เห็นถึงน้ำพระราชหฤทัยอันเปี่ยมล้นด้วยพระมหากรุณาธิคุณ ที่ทรงมีต่อคนไทยทุกคนให้ได้อย่างแน่นอนแท้ พระองค์ทรงประกาศการปกครองโดยหลักธรรมาภิบาล ทรงเปล่งพระบรมราชโองการว่า เป็นปฐมบรมราชโองการ ว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” ทรงเป็นธรรมิกมหาราชเจ้า ผู้เสด็จไปทุกหนแห่งเพื่อคืนร้อนคลายทุกข์ เพิ่มสุขให้ราษฎร

การอ่านหนังสือช่วยพัฒนาความคิดและจิตใจ จะขอยกตัวอย่างหนังสือที่พวกเราจะได้ประโยชน์ คือ “คำพ่อสอน” อ่านเป็นความรู้และปฏิบัติอ่านไป ปฏิบัติไป กลับมาอ่านใหม่ อ่านโดยละเอียดทุกถ้อยคำ พยายามทำความเข้าใจ

พยายามทำความเข้าใจแล้วค่อยนำมาปฏิบัติก็จะเข้าใจได้ชัดเจน และเกิดความสุขในการดำเนินชีวิต หนังสือ “๑๐ พ่อสอนอ่าน” ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราชโอรสที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน การเขียนและการศึกษา “...ในปัจจุบันนี้ปรากฏว่าไม่ได้มีการใช้ถ้อยคำออกจะหยาบคาย และไม่ค่อยมีความหมายอันแท้จริงอยู่เนืองๆ ทั้งออกเสียงก็ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าปล่อยให้เป็นไปดังนี้ภาษาของเราจะมีแต่จะทรุดโทรม ชาติไทยเรามีภาษาของเราใช้เองเป็นสิ่งอันประเสริฐอยู่แล้ว เป็นมรดกอันมีค่าตกทอดมาถึงเราทุกคน จึงมีหน้าที่ที่จะต้องรักษาไว้...”

“...การเขียนนั้น ก็อย่างที่เราว่ากันว่า ปากกาเป็นอาวุธที่ร้ายแรงกว่าปืน ก็เป็นความจริง...” “...เราต้องเขียนอะไรที่ไม่ทำลายผู้อื่นและไม่ทำลายตนเอง ก็สรุปความได้ว่า ท่านทั้งหลายมีเสรีภาพเต็มที่ในขอบเขตของศีลธรรม...”

ในหนังสือ “แผนที่ชีวิต ๘๐ ข้อคิดพระเจ้าอยู่หัว” ได้พระราชทานแง่คิดในการดำเนินชีวิตที่งดงาม ชอบทมาเป็นตัวอย่างดังนี้ ข้อที่ ๓๓ เมื่อไม่มีใครเกลียดแล้วจึงได้ จึงควรทำสิ่งต่างๆ อย่างค่อยเป็นค่อยไป ใช้ความอดทน หมั่นเขียนได้อีกปฏิบัติแล้วความชำนาญ ข้อที่ ๓๘ เป็นหน้าที่ของเราที่จะพูดให้คนอื่นเข้าใจ ไม่ใช่หน้าที่ของคนอื่นที่จะทำความเข้าใจในสิ่งที่เราพูด นำไปเป็นข้อเตือนใจว่ากับบุคคลที่พาดพิงที่ฝ่ายยศหรือฐานะ วรรณะ ชาติพันธุ์ การถือความหมายให้เรื่องยากกลายเป็นเรื่องง่าย และเข้าใจ ตรงกัน ข้อที่ ๔๗ จงเป็นน้ำครึ่งแก้ว ตลอดชีวิต เพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมได้ตลอด

ไม่หยุดนิ่งหมั่นแสวงหาความรู้อยู่เสมอ หนังสือ “หัตถ์ธรรม ทำตามรอยพระยุคลบาท” ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล ได้กล่าวถึง ข้อที่ ๑๐ ประการ ตามรอยพระยุคลบาท ดังนี้ ๑. ทำางนตางผู้วิจิตร และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ๒. ความอดทน มุ่งมั่น ยึดธรรมและความถูกต้อง ๓. ความอ่อนน้อมถ่อมตน เสียสละและประหยัด

๔. มุ่งประโยชน์คนส่วนใหญ่เป็นหลัก และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว” ๕. รับฟังความเห็นของผู้อื่น เคารพความศึษาที่แตกต่างกัน ๖. มีความตั้งใจจริงและขยันหมั่นเพียร ๗. มีความสุจริตและความกตัญญู ๘. พึ่งตนเอง ส่งเสริมคนดีและคนเก่ง ๙. รับประชาชน ๑๐. การเชื่อฟัง ซึ่งกันและกัน บ้านเมืองอยู่รอดได้ เพราะคนไทยยังมีน้ำใจเอื้ออาทรต่อกัน

ทั้งตนเอง ก็คือ เศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นปรัชญาการดำเนินชีวิตของประชาชนในทุกระดับ ด้วยคุณลักษณะสามประการได้แก่ “ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว” มีความรอบรู้ในวิชาการ ใช้สติและปัญญา ในการดำเนินชีวิต ความพอที่ประกอบด้วย หลักสำคัญ ๕ ประการ คือ ๑. ความพอที่ให้เกิดกับจิตใจ มีจิตสำนึกที่ดี ประนีประนอม เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ๒. ความพอคิในด้านสังคม คือช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สร้างชุมชนให้เข้มแข็งด้วยธรรมาธิพ ๓. ความพอที่คิการรักษารณและสิ่งแวดล้อม คือการฉลาดใช้ทรัพยากรเพื่อพัฒนาประเทศให้มั่นคงมั่งคั่งตามลำดับ ๔. ความพอที่คิการเทคโนโลยี คือการรู้จักใช้ให้เหมาะสมกับภูมิปัญญา และสอดคล้องสมดุอย่างยิ่ง ๕. ความพอที่คิการเศรษฐกิจ คือลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ดำรงชีวิตตามอัตภาพและฐานะของตน

พระบรมราชโอรส พระราชธิดา โครงการพระราชดำริ ที่พระราชทานแก่ปวงชน ได้แสดงถึงพระอัจฉริยภาพรอบด้าน ได้แก่ พระอัจฉริยภาพด้านบริหารงานกิจ วิสัยทัศน์ พระอัจฉริยภาพด้านการออกแบบ การประดิษฐ์ ความคิดสร้างสรรค์ และพระอัจฉริยภาพด้านวรรณศิลป์ สมดังพระราชสมัญญาว่า “อัครศิลปิน” ผู้ทรงเป็นเลิศในศิลปะทั้งปวงทรงให้ความสำคัญกับภาษาไทย อักษรไทย เสนไทย และความเป็นไทย ทรงปฏิบัติเป็นแบบอย่างทั้งความเสมอมา พวกเราชาวไทยจึงควรศึกษาให้เข้าใจ และน้อมนำมาปฏิบัติโดยดวางความซื่อ

ตรงที่สร้างคุณคิ และดำเนินชีวิตด้วยปัญญา หากันพากเพียรเจริญในวิชาให้สมบูรณ์ด้วยความรู้แล้วจึงเป็นคนไทยที่ไม่ลืมนกแทนคุณแผ่นดินถิ่นมาตุภูมิ เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศและของโลก เพื่อเฉลิมพระเกียรติแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้แก่ไพศาล ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้

พญชนะไทย ๔๔ ตัว

- ก ข ข ค ค พ
- ง จ ฉ ช ซ ฌ
- ญ ฎ ฏ ฐ ฑ
- ฒ ด ต ถ ท ธ
- น บ ป ผ ฝ พ
- ฟ ภ ม ย ร ล
- ว ศ ษ ส ห ฬ
- อ ฮ

ตัวเลขไทย

- ๑ ๒ ๓ ๔ ๕
- ๖ ๗ ๘ ๙ ๐

เพลงลูกทุ่งไทย

สายใยวัฒนธรรม

ดาวประจำเมือง ...เรื่อง

"ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นงานสร้างสรรค์ความเจริญทางปัญญาและจิตใจ ซึ่งเป็นทั้งต้นทุน ทั้งองค์ประกอบ ที่ขาดไม่ได้ของความเจริญด้านอื่น ๆ ทั้งหมดและเป็นปัจจัยที่ช่วยให้เรารักษาและค่าความเป็นไทยไว้ได้สืบไป"

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งราชบัณฑิตยสถานขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๒ เพื่อรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ ซึ่งพระราชพิธี พิธีมงคลสมรสพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งราชบัณฑิตยสถานขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๒ เพื่อรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้ ซึ่งพระราชพิธี พิธีมงคลสมรสพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งราชบัณฑิตยสถานขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๒ เพื่อรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจได้

พระราชพิธีในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่พระราชทานให้พิมพ์เป็นที่ระลึกในงานสมรสไทยคุณศึกษา ครั้งที่ ๑๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ ความตอนหนึ่งว่า "...ข้าพเจ้ามีภาระกิจที่ต้องไปโน้มน้าวให้คนทั้งหลายได้รู้ถึงพระราโชบายนักร้องลูกทุ่งทุกคน จำเพลงลูกทุ่งได้เป็นร้อยๆ เพลงทีเดียว (ถ้าหนังสือแล้วจำง่ายอย่างนี้ คงจะได้) ถึงจุดนี้เองทำให้ฉันเนื้อเพลงและทำนองเพลงนั้นจำง่าย ร้องความได้ง่ายง่ายจึงได้เรียบเรียงเพลงไทยและเพลงพื้นบ้าน นอกจากนี้เพื่อเป็นข้าพเจ้าบางคน

นิยมนักร้องที่มาจากจังหวัดของตนเป็นพิเศษ..." และในพระราชพิธีเนื่องด้วยงานนี้ ได้ทรงเสด็จไปทอดพระเนตรเพลงลูกทุ่งว่า "... เพลงลูกทุ่งนั้นร้องกันตั้งแต่เด็กจนคนสูงอายุก็ชอบ แต่เพลงไทยนั้นเด็กมักฟังไม่รู้เรื่องเพราะยากเกินไป เมื่อไม่มีปัญหาเรื่องอายุและการศึกษาเข้ามาเป็นก้างขวางกั้น เพลงลูกทุ่งจึงเจริญงอกงามและเป็นที่นิยมกับของประชาชน

ทั่วทั้งประเทศอย่างง่ายดายและรวดเร็วทั้งนี้อาจจะมีชื่อ คือ วิทย์ ไกรวัตนุสสรณ์ นักแต่งเพลง การประพันธ์เพลงและการบรรเลงที่สะดวกเป็นเครื่องช่วยจึงทำให้เพลงลูกทุ่งออกสู่ชุมชนที่ห่างไกลทุกแห่งหนโดยใช้เวลาชีวิตเร็วเท่าที่บรรยายมานี้พอจะสรุปว่าเพลงลูกทุ่งมีความคิดหลายประการ คือ

๑. เป็นหลักฐานของข้อมูลทางประวัติศาสตร์สังคมของประเทศ
๒. เป็นที่รวมของภูมิปัญญา และทรัพย์สินทางปัญญาของชาวบ้าน
๓. เป็นเพลงที่เรียบง่าย คือ เข้าใจง่าย ร้องง่าย จำง่าย
๔. สามารถเข้าถึงสังคมทุกชั้น กระจ่ายให้กว้างไกลถึงชนบททุกแห่ง
๕. มีความเป็นไทยทั้งในเรื่องของภาษา ทำนองและการขับร้อง...

เพลง "เด็กท้องนา" ซึ่งเป็นหนึ่งในเพลงที่ทรงบทกวีอย่างว่าเป็นเพลงที่เกี่ยวกับชีวิต เศรษฐกิจและสังคม ที่ประพันธ์คำร้องและทำนองโดย สุรพล สมบัติเจริญ และมี ระนองดาว โสธรบุญ เป็นผู้ขับร้อง เนื้อร้องมีดังนี้

ชีวิตเด็กท้องนา เกิดมาท่ามกลางสายลมแสงแดด อยู่กับพี่น้อง
ร่วมท้องสองคนฝ่าแดด ท่ามกลางสายลมแสงแดด ที่แผดเผาอยู่กลางทุ่งนา
เข้าดินขึ้นค้อนควาย แบกไถไปทุ่งหมายมุ่งคำกล้า กลืนโคลนสามควาย
คึกคายน่าอายชายหน้า นุ่งผ้าสวมผ้าไร้ค่า วาสนาอาภัพจน
เด็กท้องนา เกิดมาช่างเหมือนมีกรรม ดากแดดหน้าคำ ขอกข้าหัวอกเหลือทน
ถึงใครจะว่า ช่างเขาเพราะเรามันจน เกิดมาทั้งที่เป็นคน กลัวอะไรกับเรื่องจนมี
ชีวิตเด็กท้องนา ศึกษาที่เพียงแค่อ่านปอสี อักษรตัวกอก ถึงช้อพแล้วน้องที่
จะจนขึ้นคันหรือดี มีโช้ยอยู่ที่ปัญญา

เช่นนี้และคุณค่าทางสังคมของเพลงนี้ อยู่ที่ได้ถ่ายทอดวิถีชีวิตของชาวบ้านออกมาได้อย่างเรียบง่ายและสมจริง โดยเฉพาะผู้ร้องเป็นผู้ที่ได้อิ่มน้อมและมีชีวิตอยู่ในท้องทุ่งจริง เนื้อร้องคงไม่ตรงมาและมาลงด้วยข้อคิดสะกิดใจ ดังที่แนววิรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ศิลปินแห่งชาติ

ชาววรรณศิลป์ ประจำปทุมธานีการไว้ซึ่งกันที่ "...สรุปว่าเพลงลูกทุ่งเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติ ที่ควรรักษาไว้เช่นเดียวกับเพลงไทยประเภทอื่น ๆ "

เช่นนี้และคุณค่าทางสังคมของเพลงลูกทุ่งไทยยังมีอีกมากมาย โอกาสต่อไปควรพิจารณาจะกันความาเล่าให้ฟัง

ผลิตภัณฑ์จาก แผ่นเงิน - แผ่นทอง โพธิ์เงิน - โพธิ์ทอง

อ.ธารณะ โขเหล็ก เรื่อง

บรรพบุรุษของเราแต่โบราณได้สร้างสิ่งปวิณธรรมอันเป็นมรดกล้ำค่า ไว้ให้เราหลายแขนง เป็นคัมภีร์ จิตกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม วรรณกรรม คณิต นาฏศิลป์ ตลอดจนประเพณีคัมภีร์ เช่น เครื่องเงิน-เครื่องทอง เป็นต้น คือปกรณของไทยเป็นของประณีตละเอียดอ่อนที่ได้รับมาแต่บรรพบุรุษ และมิได้สูญหายหรือเสื่อมสลายไปโดยเฉพาอย่างบอกถึงความสามารถอันประณีต ความงาม ความโอชะอันประณีตบรรจงประจักษ์เป็นคุณลักษณะของคนไทย

การทำแผ่นเงิน-แผ่นทอง คือการนำเอาเงินบริสุทธิ์มาหลอมให้ละลายแล้วเทให้เป็นแผ่นบางๆ เข้าเครื่องรีดแผ่นเงิน จะได้แผ่นเงินที่บางเรียบ เช่นเดียวกับแผ่นทองที่คดเป็นแผ่นสีเหลืองตามต้องการของการใช้งาน ส่วนใหญ่การทำแผ่นเงิน-แผ่นทอง จะนิยมทำกันในงานช่างทองหลวงเท่านั้น แผ่นเงิน-แผ่นทองนิยมทำเป็นเครื่องประดับ เช่น กำไลข้อมือพระกร, ห้อยพระกร, ขอบหู ส่วนมากจะเป็นลวดลายไทยอย่างประณีตบรรจง บางครั้งจะเห็นแผ่นเงิน-แผ่นทองใช้พระพุทธรูปขนาดเล็ก หรือเป็นส่วนประกอบของพระพุทธรูปขนาดเล็ก นอกจากจะใช้พระพุทธรูปแล้ว แผ่นเงิน-แผ่นทอง ยังทำเป็นรูปแบบของดอกไม้เงิน-ดอกไม้ทอง คันไม้เงิน-คันไม้ทอง ลำหับ เป็นพุทธรูปฯ เป็นต้นให้เป็นที่บูชาในสมัยโบราณจะประกอบด้วย โพธิ์เงิน-โพธิ์ทอง ๑ คู่ ดอกไม้เงิน-ดอกไม้ทอง ๑ คู่ หรือ ๒ คู่ ตามความเหมาะสม

ในปัจจุบันการทำ รูปเงิน แผ่นทองใช้แผ่น โพธิ์เงิน-โพธิ์ทอง ก็จะ บำรุงความเหมาะสม

แผ่นเงินนิยมใช้โลหะขนาด ๕ x ๕ นิ้ว ทองเหลืองขนาด ๕ x ๕ นิ้ว เช่นเดียวกัน ทำเป็นพุทธรูปฯใส่ลงแจกันบาง กระถาง ในโอกาสอันสมควร

เยาวชนรักชีวิตคนธรรม บทบาทสำคัญของสถาบันครอบครัว

อ.วิไลลักษณ์ คงงาม เรื่อง

...การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นการศึกษาด้านวิถีชีวิต และควรจะต้องเป็น การศึกษาที่ศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เพราะความเจริญของบุคคล ตลอดจนถึง ความเจริญของประเทศและของโลกโดย ส่วนรวมด้วยนั้น มีทั้งทางด้านวัตถุและ จิตใจ ความเจริญทั้งสองทางนี้จะต้องมี ประโยชน์กัน เกื้อกูลและส่งเสริมกันด้วย จึงจะเกิดความเจริญที่แท้จริงได้...

พระบรมราชาธิราช ในพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการ วัฒนธรรมที่บ่งบอกถึงความเจริญรุ่งเรือง ของอาณาจักรประเทศ การปลูกฝังจิตสำนึก ให้เยาวชนหรือบุคคลในชาติตระหนักใน ศิลปวัฒนธรรมของชาตินั้นจึงเป็นสิ่ง ทุกสถาบันต้องหันมาใส่ใจอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันครอบครัว

สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่มีส่วน สำคัญในการหล่อหลอมให้เยาวชนรักและ ตระหนักในความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม ทั้งตัวอย่างของ จักรพันธ์ รูปงาม นักศึกษา สาขาศิลปวัฒนธรรมศาสตร์-ธุรกิจงานประดิษฐ์ คณะเทคโนโลยีการเกษตรศาสตร์ ซึ่งได้รับคัดเลือกจากสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ และพิทักษ์เด็ก เยาวชนผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนา ความเป็นอยู่และส่งเสริมสถาบันครอบครัว ได้รับรางวัล สังคมและวัฒนธรรมดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๓ สาขาศิลป วัฒนธรรมด้วยมีพฤติกรรมที่ "เป็นพฤติกรรม ความสามารถ หรือการสนับสนุน สร้างสรรค์ อนุรักษ์ พัฒนางานทางศิลปวัฒนธรรม ที่แสดงถึงวิถีการดำรงชีวิตที่เจริญงอกงาม"

นายจักรพันธ์ รูปงาม เป็น ตัวอย่างของเยาวชนผู้รักศิลปวัฒนธรรมที่ได้ รับการหล่อหลอมจากสถาบันครอบครัว ทั้งแต่เด็ก ซึ่งนับถือศิลปวัฒนธรรมจากคุณยาย ที่คิดว่าเป็นผู้ที่มีฝีมือสิ่งดีด้านการ ประดิษฐ์บายศรี เมื่อมีพิธีกรรมในหมู่บ้าน คุณยายจะได้รับมอบหมายจากคนในหมู่บ้าน ให้ประดิษฐ์บายศรีบายศรีอยู่ เสมอ "ยอมจนเฒ่าจนแก่ด้วยความชื่นชม ค่อยๆ ซึมซับความประณีตบรรจง และภาคภูมิใจ ในงานฝีมือของคุณยายมาก และอยากจะได้เหมือนเช่นคุณยายบ้าง" การปลูกฝังให้เด็ก

กับคุณยายนับเป็นก้าวสำคัญที่บ่มเพาะ ให้สนใจในงานฝีมือและมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ เรามุ่งเข้าศึกษาต่อในคณะเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ วิศวกรรม เพื่อพัฒนา งานฝีมือให้ดียิ่งขึ้นและประกอบสำเร็จ คอยตระเวนเวลาที่ยาวนานได้เรียนรู้งานฝีมือ แขนงต่างๆ เช่น งานใบทองคอกไม้ดอกไม้ และผลิตภัณฑ์อื่น งานบายศรี สามารถ นำไปเป็นอาชีพหารายได้ระหว่างเรียน นำไปถ่ายทอดให้ชาวต่างชาติได้รู้ถึงความ ประณีตงดงามของศิลปวัฒนธรรมไทย และยังได้รับรางวัลจากการประกวดงานฝีมือ ในเทศกาลต่างๆอยู่เสมอ

สิ่งที่ได้รับนอกเหนือจากคือ ประ งานฝีมือแล้ว คือ การมีสมาธิ การเป็น คนช่างสังเกต ความละเอียดอ่อน และสิ่งที ภาควิชาในมาก คือ การให้สืบสานศิลป วัฒนธรรมไทย ซึ่งนับเป็นการเชิดชูชาติไทย" แม้ว่า จักรพันธ์ รูปงาม จะเป็น หนึ่งในตัวอย่างที่ดีของการเป็นผู้รักศิลป วัฒนธรรม ที่มีส่วนสำคัญจากครอบครัว ของสถาบันครอบครัว แต่ก็ไม่ใช่เพียงคนเดียว ที่บุคคลที่เป็นเจ้าหลอมแต่งการบ่มเพาะ ที่สำคัญนั้น คือบุคคลที่อยู่ในวัยที่เรียกว่า คุณยาย แล้วคุณยายอื่นล่ะ ได้มีบทบาท สำคัญในการปลูกฝังสืบสานศิลปวัฒนธรรม อันแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของชาติ มากน้อยแค่ไหน*

๑

๒

๓

๔

๕

๖

๗

๘

๙

๑๐

๑๑

๑๒

๑. อ.วิญญู ฉัตรวิภาณี สำนักงานอธิการบดี
๒. อ.วิไลวรรณ คำปาน
๓. อ.นิศากร ไชยบุญยสิน รองคณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศน่านายกวิชาการนักศึกษา
๔. อ.กฤษฏ์ พงษ์วิรัตน์
๕. อ.สมศักดิ์ ร่มสุระ
๖. นายสมพงษ์ สมประสิทธิ์
๗. อ.ศุภาวิณี วัฒนศิริ
๘. อ.ดวงกาว หักสนประเสริฐ รองคณบดีคณะศิลปศาสตร์ฝ่ายบริหารและวางแผน
๙. นางสุภาวดี วิถีนิมิตต์ สำนักงานอธิการบดี
๑๐. นางสุนิศา สมประสิทธิ์ สำนักงานอธิการบดี
๑๑. นก.บุญทด ขุนทอง รองคณบดีคณะศิลปศาสตร์อุตสาหกรรม ฝ่ายบริหารและวางแผน
๑๒. อ.ธำมรา เหลือปาน

ปกิณกะวัฒนธรรม

อุดม, นรินทร์ รวบรวม

ถวายเทียนจำนำพรรษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จัดโครงการวันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๐ โดยนำชวนนักเรียนไปถวายเทียนจำนำพรรษา ณ วัดบึงมะลิ จังหวัดนนทบุรี เพื่อทำบุญบูชาสาธุชน และสืบสานวัฒนธรรมอันดีประเพณีให้คงอยู่สืบต่อไป เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ณ วัดสร้อยทอง

ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครนำผ้าพระกฐินพระราชทานไปถวาย ณ วัดสร้อยทอง เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

มท.พระนคร ร่วมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา นวมินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จัดโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ ได้นำนักศึกษา ๘ คณะ พร้อมด้วยคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ร่วมกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษานวมินทร์ เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษารักษาทรัพยากรทางธรรมชาติ ณ พื้นที่ (อ.พ.สธ.) แปลง ๘๐๕ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

โครงการค่ายอาสาพัฒนา ศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยสัทธิใหญ่เฉลิมพระเกียรติ ๒๕๕๐

กองพัฒนานักศึกษา ร่วมกับองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จัดโครงการค่ายอาสาพัฒนา ศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยสัทธิใหญ่เฉลิมพระเกียรติ ๒๕๕๐ เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนได้สำนึกถึงบ้านเกิด ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์เพื่อชุมชนและสังคมให้เจริญมากยิ่งขึ้น ณ องค์การบริหารส่วนตำบลด้วยสัทธิใหญ่ จ.ประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ ๘-๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๐

โครงการปฏิบัติธรรม ถวายเป็นพระราชกุศล

ชมรม คณาจารย์พระภิกษุร่วมกับ มท.พระนคร ได้จัดกิจกรรมจิตอาสา "โครงการปฏิบัติธรรม ถวายเป็นพระราชกุศล" เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา เพื่อให้พสกนิกรชาวไทยได้มีโอกาสดำเนินความจงรักภักดีด้วยการทำความดีร่วมกัน ถวายเป็นพระราชกุศล ณ คณะครูศาสตร์สุทธาธรรม

รับรางวัลวัฒนธรรม

อาจารย์สุกัญญา จันทกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารธุรกิจทศวรรษศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มท.พระนคร รับรางวัลวัฒนธรรมองค์กรดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๐ จากสถาบันวัฒนธรรมกรมส่งเสริมวัฒนธรรม สาขาคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ จากสถาบันวัฒนธรรมกรมส่งเสริมวัฒนธรรม สาขาคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑